

Ajattelen Jeesusta

Lindsay Tanner

Perustuu tositapahtumaan

Mía oli innoissaan. Hän oli ensimmäistä kertaa kirkossa! Lähetysaarnajat olivat kertoneet hänen perheelleen tästä kirkosta. Perhe päätti tulla.

Mía katseli ympärilleen. Hän näki pöydällä valkoisen liinan. Sen alla oli jotakin.

”Mitä tuon liinan alla on?” Mía kysyi toiselta lähetysaarnajalta.

Sisar Hanson hymyili. ”Siellä on sakramentti.”

Sakramentti. Se oli pitkä sana.

Mía oli kuullut lähetysaarnajien kertovan siitä äidille ja isälle. Mutta hän ei oikein tiennyt, mitä se tarkoitti.

Kaikki lauloivat laulun. Kaksi miestä nostivat valkoisen liinan. Sen alla oli leipätarjottimia! Mía katseli, kun miehet tekivät leivästä palasia.

Laulun jälkeen yksi miehistä piti rukouksen. Muut miehet toivat leipää kaikille.

”Leipä auttaa meitä muistamaan Jeesuksen ruumiin”, sisar García kuiskasi.

Mía otti palan leipää. Hän kuvitteli mielessään, että Jeesus seiso i hänen edessään.

Sitten seurasi toinen rukous. Miehet kantoivat tarjottimia, joilla oli pieniä vesikuppeja.

”Vesi auttaa meitä muistamaan Jeesuksen veren”, sisar García kuiskasi. ”Hän kuoli meidän vuoksemme, koska Hän rakastaa meitä.”

Mía otti vesikupin. Hän ajatteli sitä, kuinka paljon Jeesus rakastaa häntä. Hänestä tuntui kuin Jeesus

antaisi hänelle ison halauksen.

Myöhemmin sisar Hanson antoi Míalle pienen kuvan Jeesuksesta. ”Me syömme leivän ja juomme veden, niin että muistamme Jeesuksen ja lupaamme seurata Häntä.” Hän hymyili. ”Mitä ajattelit sakramentista?”

Mía katsoi Jeesuksen kuvaa. Hän muisti lämpimän tunteen, joka hänellä oli ollut. Hän hymyili. ”Se oli ihanaa! Minä rakastan Jeesusta.” ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.